

Konspekty Wieczorów Biblijnych

1. Miłosierny Samarytanin

Cel: odkrycie, że tylko dzięki Jezusowi możemy naprawdę pomóc drugiemu człowiekowi w jego potrzebie.

1. Zabawa integracyjna.

2. Wstęp:

- A. Czasami przychodzą do nas osoby, albo słyszymy od innych, że mieli jakiś bardzo duży problem, czegoś potrzebowali, albo po prostu, było im smutno i nie znalazł się nikt, kto by im pomógł, czy poświęciłby im czas.
- B. Dziś Pan Jezus mówi do nas konkretną historię o człowieku, który bardzo potrzebował pomocy i pokazuje nam, co mamy zrobić w takiej sytuacji.
- C. Jesteśmy uczniami Pana Jezusa, chcemy tak jak On czynić dobro. Dziś zobaczymy, co jest najważniejsze, gdy dostrzegam osobę potrzebującą obok mnie.

3. Modlitwa i przywitanie Słowa Bożego.

Odczytanie przypowieści Łk 10, 30-37

4. Zawartość nauczania:

- A. Skąd wyruszył pewien człowiek i gdzie chciał się dostać?
- B. Jakie postacie są w tej przypowieści?
- C. Co zrobił Samarytanin?

Krótki opis przypowieści w ramach podsumowania pytań. Co się stało i kto potrzebował pomocy.

5. Aktywność : mapka i poszukiwanie Samarytanina.

Dzieci w grupach 4-6 osobowych na dużych arkuszach papieru, wykonują mapkę drogi z Jerozolimy do Jerycha, umieszczając na niej rzeczy i postacie, które w niej występują.

6. Odkrywanie prawdy. Prezentacja: *Kto jest kim?*

Obrazki kapłana i lewity. Opisać krótko, kogo odwzorowują w tej przypowieści. Ostatni slajd „*Kim jest Samarytanin???*”

Poszukiwanie Samarytanina.

Zachęca się dzieci do poszukiwania Samarytanina. Należy przygotować drogę ze znakami: *Jerozolima, Jerycho 15 km*, itp. Podczas poszukiwań należy cały czas motywować dzieci, by uważnie się rozglądały i szukały. Wskazane jest wziąć dzieci w miejsce rzadko odwiedzane, niekoniecznie do kościoła czy kaplicy. Gdy będziemy się zbliżać do miejsca z Samarytaninem, można oświetlić drogę. W miejscu gdzie ma być Samarytanin, przyczepić kartkę z napisem: „*Kim jest Samarytanin???*”, pokazać ją dzieciom i po chwili odsłonić wizerunek Pana Jezusa (może to być obraz lub baner Jezusa Miłosiernego).

Tylko Pan Jezus jest w stanie zauważyć osobę najbardziej potrzebującą i odpowiednio jej pomóc. Jeśli my zapraszamy Jezusa do naszego życia i prosimy Go, by nam pomagał czynić dobro, wtedy On będzie nam dawał odwagę i wszystko to co potrzebne, by pomóc drugiemu człowiekowi.

7. Modlitwa za siebie nawzajem, byśmy umieli pomagać innym i by Pan Jezus uczył nas jak pomagać. Może być poprowadzona w parach.

Potrzebne materiały: brystole, kredki, rzutnik, ekran, prezentacja multimedialna, wizerunek Jezusa (odpowiednio duży), znaki drogowe: *Jerozolima, Jerycho 15 km*, kartka z napisem: *Kim jest Samarytanin???*

2. Najmniejsze ziarenko

Cel: odkrycie prawdy, że każdy z nas jest cenny i wszyscy jesteśmy dziedzicami Królestwa Bożego.

1. Zabawa integracyjna.
2. Wstęp:
 - A. Każdemu z nas czasem coś się nie udaje i każdy z nas ma swoje słabe strony. Ktoś może nie umie ładnie śpiewać, a ktoś inny słabo sobie radzi z matematyką. Kiedy widzę inne osoby, które potrafią coś robić dużo lepiej niż ja, mogę im zazdrościć. Mogę czuć się gorszy i mało wartościowy.
 - B. Dziś Pan Jezus opowiada o tym, jak jest w Jego Królestwie i jak On na nas patrzy. Dziś mogę Go zapytać, dlaczego tak często coś mi się nie udaje, chociaż inni to potrafią?
 - C. Jesteśmy dziećmi Boga i On zaprasza nas do swojego Królestwa. Dziś chcemy poznać prawdę o nas samych. Popatrzeć na siebie oczami Pana Jezusa.

3. Modlitwa i przywitanie Słowa Bożego.

Odczytanie przypowieści Łk 13, 18-19.

4. Zawartość nauczania:

- A. Jak wygląda ziarno gorczycy i roślina, która z niego wyrasta?
- B. Gdzie znajduje się Królestwo Boże?
- C. Kto może być w Królestwie Boga?

Prezentacja multimedialna, pokaz oryginalnych ziarenek gorczycy. Przekazanie dzieciom prawdy, że we wspólnocie Kościoła – ludzi wierzących zaczynamy budować Królestwo Boże, a w pełni doświadczymy go w wieczności.

5. Aktywność : autoportret i drzewo gorczycy

Dzieci w grupach 4-6 osobowych na dużych arkuszach papieru, przy muzyce relaksacyjnej rysują obiema rękoma bazgroły – każdy otrzymuje dwie kredki: jasno i ciemno zieloną. Na przerwę w muzyce wszyscy przechodzą na miejsce sąsiednie grupki, w uzgodnionym kierunku. Zmian jest tyle, ile grup dzieci, tak, by wróciły do tej kartki, na której zaczęły rysować. Każdy otrzymuje koło wycięte z papieru i nakleja je w dowolnym miejscu arkusza. Zaczynamy rysować autoportret: prowadzący wymienia kolejne części ciała, na przerwę w muzyce zamieniamy się miejscami w obrębie swojej grupy i kontynuujemy portret kolegi lub koleżanki. Każdy wycina swój portret i następuje krótka prezentacja: każdy się przedstawia i pokazuje swój portret. Wycinamy tylko głowę i naklejamy na koronie przygotowanego wcześniej dużego drzewa.

6. Odkrywanie prawdy. Kto jest zaproszony do Królestwa Jezusa? Czym jest ziarno gorczycy i kto je zasiewa?

Zapraszamy dzieci by przyjrzały się, jakie piękne drzewo powstało dzięki wspólnej pracy. W kilku słowach komentujemy; zauważamy, że każdy portret jest inny, każdy ciekawy i wszystkie powstały dzięki naszemu współdziałaniu. Odslaniamy część rysunku ukrytą wcześniej pod drzewem (postać Pana Jezusa i ziarenko gorczycy z którego wyrasta korzeń drzewa).

Jezus jest tym, który zasiewa ziarno gorczycy i daje mu wzrost. Każdy z nas jest zaproszony do Królestwa Bożego. Bóg daje nam różne talenty, żebyśmy mogli pomagać sobie nawzajem. Możemy cieszyć się talentami innych, bo każdy jest potrzebny i bardzo cenny.

7. Modlitwa dziękczynna za to kim jestem, za talenty i umiejętności swoje oraz innych, za zaproszenie do tworzenia Królestwa Bożego.

Potrzebne materiały: arkusze szarego papieru, kredki, nożyczki, kleje, muzyka relaksacyjna, papierowe koła średnicy 7 cm, rysunek dużego drzewa z podklejonym rysunkiem Pana Jezusa, rzutnik, ekran, prezentacja multimedialna, ziarenka gorczycy.

3. Skarb

Cel: odkrycie prawdy, że Jezus jest naszym największym skarbem, a każdy z nas jest dla Niego jak drogocenna perła.

1. Zabawa integracyjna.
2. Wstęp:
 - A. Przypomnij sobie, czy marzyłeś kiedyś tak bardzo mocno, żeby mieć jakąś rzecz. Niektórzy marzą o tym, żeby być bardzo bogatym.
 - B. Dziś Pan Jezus opowiada o tym, jakie skarby posiada Jego Królestwo.
 - C. Jezus jest najbogatszym Królem, ponieważ wszystko należy do Niego. Dziś pragnie mi dać najcenniejszy skarb ze swego Królestwa.
3. Modlitwa i przywitanie Słowa Bożego.

Odczytanie przypowieści Mt 13,34-36.

4. Zawartość nauczania:

- A. Człowiek odkrył skarb, więc najpierw musiał czegoś szukać. Czego ja szukam? Co mogłoby mi dać szczęście? Kiedy będę szczęśliwy?
- B. Wskazanie na determinację człowieka, który sprzedaje wszystko, co ma, żeby zyskać skarb. Co jest moje? Co jest dla mnie ważne? Co najważniejsze?

C. Dlaczego kupiec sprzedał wszystko, co miał? Wskazanie na ogromną wartość pereł w czasach starożytnych.

Bibliodrama: przygotowanie scenografii, oraz osób odgrywających role: poszukiwacz skarbów, właściciel roli, kupiec, poszukiwacz pereł. Jedna osoba czyta przypowieść na tle spokojnej muzyki.

Nauczanie z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej.

5. Aktywność : poszukiwanie skarbu.

Dzieci w grupach 4-6 osobowych są zaproszone do poszukiwania skarbu. Każdej grupie przypisany jest inny kolor strzałek prowadzących do skarbu. Razem z animatorem grupka przemieszcza się do kolejnych miejsc, gdzie ukryte są koperty z zadaniami do wykonania:

- Powiedz, co byś zrobił, gdybyś znalazł drogocenną perłę?
- Wspólnie rozwiążcie krzyżówkę.
- Poszukajcie ukrytego węzła, posilcie się i ruszajcie w dalszą drogę.
- Jezus powołał 12 Apostołów. Ułóżcie cyfrę 12 z siedmiu zapalek.
- Dobierzcie się w pary i pomódlcie się za siebie nawzajem własnymi słowami, kładąc dłoń na ramieniu osoby, za którą się modlicie. Ostatni etap trasy przejdźcie w całkowitym milczeniu. Jesteście bardzo blisko najcenniejszego skarbu w Królestwie Bożym.

6. Odkrywanie prawdy.

Ostatni etap trasy prowadzi do kościoła, gdzie jest już wystawiony Najświętszy Sakrament. Na ołtarzu należy wcześniej ułożyć muszelki z przyklejoną perłą oraz wypisanym sigłami o miłości Boga, obok każdej muszelki imię dziecka – uczestnika spotkania. Na środku pozostawiamy puste miejsce wielkości korporału i nakrywamy ołtarz drugim obrusem.

Jezus jest najcenniejszym skarbem w Królestwie niebieskim.

7. Modlitwa - Adoracja Najświętszego Sakramentu, uwielbienie i dziękczynienie za to, że On daje nam siebie całego, że oddaje za nas swoje własne życie. Po błogosławieństwie Najświętszym Sakramentem zdejmujemy obrus i zapraszamy, by każdy podszedł i odnalazł swoje imię oraz upominek przeznaczony specjalnie dla niego.

Kupiec sprzedał wszystko, co miał, by kupić drogocenną perłę. Jezus wyciągnął swoje ramiona na krzyżu (pokazujemy gestem), aby zdobyć najcenniejszy dla Niego skarb: ciebie i mnie. Ty i ja jesteśmy najcenniejszą perłą dla Jezusa. Zachęcenie dzieci do odszukania w domu z pomocą rodziców fragmentu biblijnego. Wyjaśnienie, że napis na muszelce ma ukryte znaczenie – „szyfr”.

Potrzebne materiały: rekwizyty do bibliodramy, muzyka medytacyjna, rzutnik, ekran, prezentacja multimedialna, strzałki w tylu kolorach, ile jest grup, koperty z zadaniami i rekwizytami do zadań, dodatkowy obrus na ołtarz, muszelki z przyklejoną perłą i wypisanym sigłami (Iz 54,10; Mt 28,20; Iz 49,15; Jr 1,5; Iz 41,10; Iz 41,9; Rz 8;17; Iz 41,13...), imiona dzieci wypisane na paskach papieru.

4. Winna latorośl

Cel: Uświadomienie sobie konieczności trwania w bliskości z Jezusem, dzięki któremu mamy w sobie życie.

1. Zabawa integracyjna.
2. Wstęp:
 - A. Może widziałeś kiedyś, co dzieje się z gałęzią drzewa lub krzewu, która jest złamana i opada na ziemię? Czy sama z siebie jest zdolna wypuszczać zielone liście?
 - B. Dziś Pan Jezus opowiada o tym, jak możemy zachować w sobie życie.
 - C. Jezus porównuje siebie do krzewu winnego, a nas do gałązek krzewu. Zaprasza, żebyśmy byli bardzo blisko Niego.
3. Modlitwa i przywitanie Słowa Bożego.

Odczytanie fragmentu biblijnego J 15,1-5.

4. Zawartość nauczania:

- A. W krajach, gdzie panuje cieplejszy klimat ludzie sadzą winnice i zbierają z nich dorodne, słodkie winogrona. Pielęgnując winnicę, nie można zapomnieć o przycinaniu gałązek krzewów, tak by plon był jak najlepszy.
- B. Pan Jezus w podobny sposób dba o nasze dusze poprzez delikatny głos sumienia, dzięki któremu rozpoznajemy dobro i zło.
- C. Jeśli chcemy Go słuchać, posyła nam swego Ducha Świętego i możemy wydawać dobre owoce: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie.

5. Aktywność : wykonanie jeży z owoców.

Dzieci w grupach 4-6 osobowych są zaproszone do wspólnego wykonania jeży z gruszki i winogron, którymi poczęstujemy naszych rodziców. Należy obrać i przekroić gruszkę wzdłuż, nabijać kulki winogron na wykałaczki i do gruszki. Do wykonania oczu i nosa można wykorzystać goździki.

6. Odkrywanie prawdy.

Po wykonaniu zadania animator prowadzi rozmowę z dziećmi, mającą na celu zastanowienie się, co oznacza trwanie w Jezusie i co mi w tym pomaga? Na kartce papieru (format A-3) zapisujemy odpowiedzi dzieci i kartkę zabieramy ze sobą na modlitwę. Przechodzimy do kaplicy, umieszczamy przyniesione kartki pod ołtarzem. Na ołtarzu rozkładamy wcześniej papierowe liście winogron, każdy z wypisanym jednym owocem Ducha Świętego. Pod korporał wkładamy długie zielone wstążki (np. rafia) z dowiązanymi krótszymi. Zapraszamy dzieci, by każdy uchwycił za jeden koniec wstążki, która ma nam przypominać gałązki winnego krzewu.

Jezus jest winnym krzewem, a my Jego gałązkami. Chcemy przyjmować Jego natchnienia – dobre myśli i wydawać dobre owoce swojego życia.

7. Modlitwa - Adoracja Najświętszego Sakramentu, uwielbienie i dziękczynienie za to, że On posyła nam swego Ducha Świętego, że obdarza nas życiem i pragnie naszego szczęścia. Dziękczynienie za owoce Ducha Świętego. Uwielbienie Boga w Jego przymiotach. Prośba, by Jezus wskazał nam, jak możemy pielęgnować z Nim przyjaźń. Po błogosławieństwie Najświętszym Sakramentem zapraszamy, by każdy podszedł i wybrał jeden listek dla siebie. Na odwrocie jest ten owoc Ducha Świętego, o który będziesz się starać i o niego prosić.

Potrzebne materiały: rzutnik, ekran, prezentacja multimedialna, gruszki – tyle ile jest grup, winogrona (można poprosić, by każdy przyniósł kiść), goździki, nożyki, talerzyki, kartki formatu A-3, flamastry, papierowe liście winogron z wypisanymi owocami Ducha Świętego, zielona rafia lub wstążka.

5. Ucho igielne

Cel: Świadome podjęcie trudu, by usunąć ze swojego życia przeszkody utrudniające nam bliską relację z Bogiem i bliźnimi.

1. Zabawa integracyjna.
2. Wstęp:
 - A. Pomyśl o tym, co masz w swoim pokoju. Zastanów się przez chwilę, czy to co chciałbyś jeszcze mieć, jest na pewno ci potrzebne?
 - B. Dziś Pan Jezus opowiada o tym, co nam przeszkadza, by wejść do Jego Królestwa.
 - C. Jezus pragnie naszej wolności, nie chce żeby cokolwiek nas obciążało.
3. Modlitwa i przywitanie Słowa Bożego.

Odczytanie fragmentu biblijnego Mk 10, 23-27.

4. Zawartość nauczania:

- A. Pan Jezus mówi o wielbłądzie i uchu igielnym. Nie wiemy, czy miał na myśli prawdziwą igłę, czy przesmyk w górach, albo może wąską bramę w Jerozolimie o takiej nazwie.
- B. Na pewno chce nas przekonać, jak bardzo może być nam trudno przebywać w Królestwie Boga, jeśli koncentrujemy się na rzeczach, które posiadamy, lub bardzo chcemy je mieć. Tym co nas obciąża, tak jak bagaże wielbłąda może być to, że chcę mieć zawsze rację, a może zawsze chcę być lepszy od innych?
- C. Co mi przeszkadza, żeby iść do Królestwa Jezusa? Co mi przeszkadza, żeby szukać Jego obecności? Co mi przeszkadza kochać bliźniego?

5. Aktywność : wykonanie tobołków i przejście przez ucho igielne.

Dzieci w grupach 4-6 osobowych pod kierunkiem animatora dyskutują na temat treści nauczania i odnoszą je do sytuacji w swoim życiu. Każdy sam rysuje lub pisze na kartkach, co go obciąża i przeszkadza w drodze do Królestwa Bożego. Karki wkłada do węzła i zawiązuje.

6. Odkrywanie prawdy.

Po wykonaniu zadania animator prowadzi grupkę do miejsca gdzie jest zaaranżowane ucho igielne. Mogą to być dwa materace umieszczone w drzwiach, dodatkowo zabarykadowanych jakimś meblem, np. stołem. Przed wejściem ustawiony jest kosz wiklinowy, lub inny pojemnik. Jeden z prowadzących stoi przed wejściem i do każdego indywidualnie kieruje słowo zachęty, by podjął decyzję, czy chce zrezygnować z tego, co mu przeszkadza by wejść do Królestwa Niebieskiego. Kto odłoży węzełek może przecisnąć się przez ucho igielne. Przechodząc przez nie dostajemy się do kaplicy, gdzie adorowany jest Jezus w Najświętszym Sakramencie.

Jezus zaprasza mnie do wolności od wszelkich przywiązań. Chce, żebym był skupiony na Jego obecności.

7. Modlitwa - Adoracja Najświętszego Sakramentu, uwielbienie Jezusa, który daje mi wolność, który usuwa wszelkie przeszkody na drodze do Królestwa niebieskiego.

Potrzebne materiały: rzutnik, ekran, prezentacja multimedialna, kartki, pisaki, kawałki materiału i sznurki do zrobienia węzełków, kosz wiklinowy lub inny pojemnik, dwa materace, stół.

6. Namiot

Cel: Doświadczenie tego, że Bóg mówi do mnie osobiście poprzez Pismo święte.

1. Zabawa integracyjna.
2. Wstęp:
 - A. Kiedy z kimś rozmawiamy, to mówimy i słuchamy.
 - B. Również Bóg mówi do nas, szczególnie poprzez swoje słowo objawione w Piśmie świętym.
 - C. Chcemy dziś odkryć, jak słuchać głosu Boga, tego, co mówi właśnie do mnie.
3. Modlitwa i przywitanie Słowa Bożego.

Odczytanie fragmentu biblijnego Łk 9, 28-35.

4. Zawartość nauczania:

- A. Na górę Tabor Jezus zabrał uczniów, którym powierzył swoje największe tajemnice.
- B. Jezus objawił im swoją chwałę, jakby chciał uchylić zasłonę w niebie. Uczniowie usłyszeli głos Boga: „To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie”.
- C. Namiot Spotkania – Arka jako święte miejsce spotkania z Bogiem.

5. Aktywność : wykonanie notatnika „*Moje spotkania w namiocie*”.

Dzieci w grupach 4-6 osobowych wykonują okładkę do notatnika: „*Moje spotkania w namiocie*”. Po wykonaniu zadania animator zachęca dzieci, by każde z nich wykonało w domu, w swoim pokoju „namiot spotkania” i każdego dnia, przez tydzień, zechciało słuchać co mówi do niego Bóg, wykorzystując swój notatnik.

6. Odkrywanie prawdy.

Dzieci w grupkach przyprowadzane są na szczególne spotkanie w namiocie z wyjątkową osobą, która bardzo na nie czeka. Wcześniej należy przygotować namiot z białej agrowłókniny w miejscu, gdzie może być wystawiony Najświętszy Sakrament.

Jezus jest Tym, który chce do mówić do mnie osobiście. Bóg pragnie spotykać się ze mną każdego dnia.

7. Modlitwa - Adoracja Najświętszego Sakramentu, uwielbienie i dziękczynienie za to, że mówi do mnie. Można wykorzystać do modlitwy fragmenty Pisma świętego, tj.: Rdz 1,27 - To Ja cię stworzyłem. Ps 139,13 - Utkąłem cię w łonie twej matki. Ps 139,1 - Znam cię lepiej, niż ktokolwiek inny na ziemi. Ps 27,10 - Nawet gdyby opuścili cię twoi najbliżsi, Ja cię przygarnę. Ps 27,5 - Przechowam cię w swoim namiocie w dniu nieszczęścia, wydzwignę cię na skałę. Iz 55,3 - Nakłoń swych uszu i słuchaj Mego głosu, bo cię nie zawiodę. 1J 4,8 - Ja jestem Bogiem Miłości. Rdz 1,27 - Stworzyłem cię na swój obraz i podobieństwo, dlatego Moja miłość żyje w tobie. Mt 28,20 - Nigdy Cię nie opuszczę.

Potrzebne materiały: rzutnik, ekran, prezentacja multimedialna, biała agrowłóknina do wykonania namiotu dla całej grupy. Kartki, zszywacze do spięcia notatnika, kredki, wycinanki, kleje.

Propozycja tekstu do notatnika na kolejne dni:

Piątek

Modlitwa: *Duchu Święty zapraszam Cię do mojego namiotu. Przyjdź do mojego serca i umysłu. Chcę karmić się Twoim Słowem.*

Przeczytaj fragment Psalmu (Ps 130,1-8).

*Z głębokości wołam do Ciebie, Panie,
Panie, wysłuchaj głosu mego.
Nachyl Twe ucho
na głos mojego błagania. Jeśli zachowasz pamięć o grzechach, Panie,
Panie, któż się ostoi?
Ale Ty udzielasz przebaczenia,
aby Ci służono z bojaźnią. Pokładam nadzieję w Panu,
dusza moja pokłada nadzieję w Jego słowie,
dusza moja oczekuje Pana.
Bardziej niż strażnicy poranka
niech Izrael wygląda Pana. U Pana jest bowiem łaska,
u Niego obfite odkupienie.
On odkupi Izraela
ze wszystkich jego grzechów.*

Zapisz to zdanie, które najbardziej zwróciło Twoją uwagę.

Sobota

Modlitwa: *Duchu Święty zapraszam Cię do mojego namiotu. Przyjdź do mojego serca i umysłu. Chcę karmić się Twoim Słowem.*

Przeczytaj fragment Ewangelii (Mt 5,43-48).

*Jezus powiedział do swoich uczniów:
„Słyszeliście, że powiedziano: «Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego
będziesz nienawidził».
A Ja wam powiadam: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was
prześladują; tak będziecie synami Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On sprawia,
że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i
niesprawiedliwych.
Jeśli bowiem miłujecie tych, którzy was miłują, cóż za nagrodę mieć będziecie? Czyż i
celnicy tego nie czynią? I jeśli pozdrawiacie tylko swych braci, cóż szczególnego czynicie?
Czyż i poganie tego nie czynią?
Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest wasz Ojciec niebieski”.*

Zapisz jedno wybrane zdanie. Pomódl się za osobę, która sprawiła Ci jakąś przykrość.

Niedziela

Modlitwa: *Duchu Święty zapraszam Cię do mojego namiotu. Przyjdź do mojego serca i umysłu. Chcę karmić się Twoim Słowem.*

Przeczytaj fragment Listu do Rzymian (Rz 8,31 b-34).

Bracia:

Jeżeli Bóg z nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby nam wraz z Nim i wszystkiego nie darować? Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał? Czy Bóg, który usprawiedliwia? Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł za nas śmierć, co więcej - zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami?

Przypomnij sobie, jaki obowiązek sprawia Ci największą trudność. Możesz poprosić Boga, by pomógł Ci ją przezwyciężyć.

Poniedziałek

Modlitwa: *Duchu Święty zapraszam Cię do mojego namiotu. Przyjdź do mojego serca i umysłu. Chcę karmić się Twoim Słowem.*

Przeczytaj fragment Księgi Amosa (Am 5,14).

*Szukajcie dobra, a nie zła, abyście żyli,
a Pan Bóg będzie z wami.*

Przypomnij sobie, co dziś dobrego Cię spotkało. Teraz możesz za wszystko podziękować Dobremu Bogu.

Wtorek

Modlitwa: *Duchu Święty zapraszam Cię do mojego namiotu. Przyjdź do mojego serca i umysłu. Chcę karmić się Twoim Słowem.*

Przeczytaj fragment 1 Listu św. Jana (1J 4,13-16).

*Poznajemy, że my trwamy w Nim, a On w nas,
bo udzielił nam ze swego Ducha.
My także widzieliśmy i świadczymy,
że Ojciec zesłał Syna jako Zbawiciela świata. Jeśli kto wyznaje,
że Jezus jest Synem Bożym,
to Bóg trwa w nim, a on w Bogu.
Myśmy poznali i uwierzyli miłości,
jaką Bóg ma ku nam.
Bóg jest miłością:*

*kto trwa w miłości, trwa w Bogu,
a Bóg trwa w nim.*

W tym fragmencie są trzy bardzo ważne słowa, mówiące o tym, kim jest Bóg. Pomyśl, co możesz zrobić, żeby zapamiętać je na zawsze?

Środa

Modlitwa: *Duchu Święty zapraszam Cię do mojego namiotu. Przyjdź do mojego serca i umysłu. Chcę karmić się Twoim Słowem.*

Przeczytaj fragment Ewangelii św. Łukasza (Łk 12,35-40).

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Niech będą przepasane biodra wasze i zapalone pochodnie. A wy podobni do ludzi oczekujących swego Pana, kiedy z uczty weselnej powróci, aby mu zaraz otworzyć, gdy nadejdzie i zakolacze. Szczęśliwi owi słudzy, których pan zastanie czuwających, gdy nadejdzie. Zaprawdę, powiadam wam: przepaszę się i każe im zasiąść do stołu, a obchodząc będzie im usługiwał. Czy o drugiej, czy o trzeciej strazy przyjdzie, szczęśliwi oni, gdy ich tak zastanie. A to rozumieście, że gdyby gospodarz wiedział, o której godzinie złodziej ma przyjść, nie pozwoliłby włamać się do swego domu. Wy też bądźcie gotowi, gdyż o godzinie, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie”.

Pomyśl o tym, że Jezus pragnie przyjść do Ciebie, jak chcesz Go przywitać?

Czwartek

Modlitwa: *Duchu Święty zapraszam Cię do mojego namiotu. Przyjdź do mojego serca i umysłu. Chcę karmić się Twoim Słowem.*

Przeczytaj fragment Ewangelii św. Jana (14, 23)

Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać.

7. Nosze

Cel: Wzbudzenie pragnienia, by poprzez swoją modlitwę i dobre słowo przyprowadzać innych do Jezusa.

1. Zabawa integracyjna.
2. Wstęp:

- A. Pomyśl o tym, kogo możesz nazwać swoim przyjacielem.
- B. Dziś dowiemy się o prawdziwej historii, o tym co zrobili przyjaciele pewnego człowieka, który nie mógł chodzić, bo był sparaliżowany.
- C. Może kiedyś miałeś nogę w gipsie i nie mogłeś chodzić, a może znasz kogoś, kto porusza się na wózku inwalidzkim?

3. Modlitwa i przywitanie Słowa Bożego.

Odczytanie fragmentu biblijnego Łk 5, 17-26.

4. Zawartość nauczania:

- A. Dlaczego tłum ludzi chodził za Jezusem? Czy przypominasz sobie komu i w jaki sposób pomógł Pan Jezus?
- B. Kim jest prawdziwy przyjaciel? Co mógł czuć człowiek sparaliżowany? Czy zadanie, jakiego podjęli się ludzie niosący sparaliżowanego było łatwe?
- C. Czy jest w moim otoczeniu jakaś osoba, która nie wierzy w Boga, nie modli się, albo jest nieszczęśliwa?

5. Aktywność : scenka.

Zapraszamy dziecko, które zechce doświadczyć, jak mógł się czuć człowiek, o którym dziś czytamy w Piśmie świętym. Zawijamy paskami płótna Jego ręce i nogi do tułowia, by nie mógł się ruszać (należy uprzedzić dziecko, że tylko na chwilę!) i kładziemy na noszach. Osoby dorosłe przynoszą ochotnika obok ołtarza słowa. Podczas scenki jedna osoba parafrazuje fragment biblijny opowiadający o tym wydarzeniu. Gdy Jezus uzdrawia sparaliżowanego rozwiązujemy dziecko i zachęcamy, by swobodnie się poruszało i pokazało, jak bardzo cieszy z uzdrowienia. Możemy zapytać, jak się czuło w poszczególnych etapach odgrywanej scenki.

6. Odkrywanie prawdy – nosze.

Dzieci w grupach 4-6 osobowych pod kierunkiem animatora zastanawiają się kogo ze swojego otoczenia mogliby przyprowadzić do Jezusa. Wykonują nosze z brystolu i patyczków do szaszłyków. Nakleją „kołderkę” (kawałek tkaniny), tak by można było pod nią

wsunąć kartonik z imieniem osoby, którą chcą przyprowadzić do Jezusa. Należy zadbać o dyskrecję, podczas wypisywania kartonika.

Mogę podjąć trud, by przyprowadzić kogoś do Jezusa, nawet jeśli będzie to jedna osoba, warto podjąć ten wysiłek. Jezus cieszy się z każdego, kto do Niego przychodzi.

7. Modlitwa – dziękujemy w niej za życie, zdrowie, za tych, którzy przyprowadzili nas do Jezusa: rodziców, katechetów, księdza proboszcza, za to, że poznajemy Go w Jego słowie i we wspólnocie Kościoła. Prosimy za osoby, które chcemy przyprowadzić do Jezusa.

Potrzebne materiały: rzutnik, ekran, prezentacja multimedialna, nosze, paski płótna lub bandaże, kolorowy brystol, pisaki, kawałki materiału, patyczki do szaszłyków.

8. Znak Jonasza

Cel: Oddanie Jezusowi tego, co nam przeszkadza w wypełnianiu Jego woli. Przyjęcie daru zbawienia, który nam wysłużył poprzez ofiarę na krzyżu.

1. Zabawa integracyjna.
2. Wstęp:
 - A. Co to jest znak? Jakie znamy znaki? Czy są potrzebne?
 - B. Kto to jest prorok i jakie jest jego zadanie?
 - C. Dziś przeżyjemy przygodę, jakiej doświadczył prorok Jonasz, o którym możemy przeczytać w Księdze Starego Testamentu.
3. Modlitwa i przywitanie Słowa Bożego.

Odczytanie fragmentu biblijnego Mt 12, 38-41.

4. Zawartość nauczania:

- A. Pan Jezus mówi, że jest znakiem, podobnie, jak znakiem dla Niniwitów był Jonasz.
- B. Bóg pragnie, żeby ludzie uwierzyli, że jest On potężny i może zmienić ich życie oraz uratować wszystkich od zagłady, kiedy się do Niego nawrócą.

C. Jonasz miał swój plan – nie chciał słuchać Boga. Kiedy się nawrócił i przyjął Boży plan- pomógł innym ludziom wrócić do Boga i odbudować szczęśliwe życie.

D. Jonasz pokonał swój upór i nieposłuszeństwo Bogu. Jezus pokonał śmierć i wszelkie zło. Kiedy jesteśmy z Nim, również zwyciężamy! Jesteśmy zwycięzcami w Jezusie Chrystusie!

Można zaprezentować krótki film animowany opowiadający o Jonaszu lub odegrać bibliodramę na podstawie Księgi Jonasza.

5. Aktywność : wielka ryba.

Dzieci w grupach 4-6 osobowych pod kierunkiem animatora dyskutują na temat treści nauczania i odnoszą je do sytuacji w swoim życiu. Zastanawiamy się, co nam przeszkadza słuchać Boga? Zapisujemy to na karteczkach, które składamy. Każdy wycina i skleja przestrzenną rybę z papieru, tak by można było włożyć karteczkę do środka.

6. Odkrywanie prawdy.

Po wykonaniu zadania animator prowadzi grupkę do miejsca gdzie jest zaaranżowane morze. Na podłodze rozkładamy niebieską tkaninę. Można odtworzyć dźwięk: szum morza. Każdy może położyć swoją rybę na wodzie na czas modlitwy. Siadamy dokoła tkaniny imitującej morze.

Jezus zaprasza mnie do wolności od wszelkich przywiązań. Chce, żebym był skupiony na Jego obecności.

7. Modlitwa – ogłaszanie Jezusa Panem i zwycięzcą wszelkich moich słabości i ograniczeń, dziękczynienie za dar zbawienia.

Potrzebne materiały: rzutnik, ekran, film animowany o Jonaszu lub rekwizyty i muzyka do bibliodramy, kartki, pisaki, klej, duża niebieska tkanina, nagranie: szum morza, odtwarzacz.

9. Palma

Cel: Przygotowanie do głębszego przeżycia Triduum Paschalnego.

1. Zabawa integracyjna.
2. Wstęp:
 - A. Zbliżają się najważniejsze święta każdego chrześcijanina – święta Wielkanoc. W tym roku możemy je przeżyć bardziej świadomie i jeszcze piękniej niż dotąd.
 - B. Żydzi świętowali wyjście z niewoli egipskiej. Chrześcijanie świętują wyjście z krainy grzechu i śmierci dzięki ofierze Jezusa Chrystusa.
 - C. Izraelici wysławiali Boga za Jego wielkie miłosierdzie. Chcemy podobnie jak oni okazać swoją wdzięczność naszemu Zbawicielowi.
3. Modlitwa i przywitanie Słowa Bożego.

Odczytanie fragmentu biblijnego Mt 21, 1-11.

4. Zawartość nauczania:

- A. Historia wyzwolenia narodu izraelskiego jest zapowiedzią wyzwolenia z niewoli duchowej.
- B. Pan Jezus wiedział, jaka będzie Jego ofiara, ale potrafił śpiewać psalmy radości, ponieważ wiedział także, że otworzy nam niebo.
- C. Możemy ten najbliższy czas wypełnić dziękczynieniem za wszystko, co Bóg dla mnie zrobił, za Jego wielką miłość do mnie.

Prezentacja multimedialna przedstawiająca wydarzenia paschalne, dostosowana do możliwości dzieci (np. rysunek animowany).

5. Aktywność : palma.

Dzieci w grupach 4-6 osobowych wycinają gałązki palmy, na których wypisują poszczególne psalmy, jako zadanie do przeczytania w konkretnym dniu Wielkiego Tygodnia.

6. Odkrywanie prawdy.

Mogę podobnie jak Jezus wielbić Boga psalmami Hallelu, dziękując za to, że mnie zbawił.

Jezus wielbił Boga za Jego wspaniały plan zbawienia.

7. Modlitwa dziękczynna za dar odkupienia.

Potrzebne materiały: arkusze zielonego papieru, nożyczki, papierowe koła średnicy 7 cm, rzutnik, ekran, prezentacja multimedialna, zadanie dla animatora:

W Piśmie Świętym są różne księgi. Szczególną jest Księga Psalmów, którymi możemy się modlić, jest ich aż 150! Pan Jezus też modlił się Psalmami, znał je na pamięć. Na koniec Wieczery Paschalnej śpiewano psalmy Hallelu (Ps 113-118). Kiedy Jezus z uczniami spożyli wieczerzę Paschalną, idąc do Ogrójca śpiewali te właśnie psalmy, wielbiąc Boga za ocalenie Izraela. Jezus uwielbiał Boga Ojca za to, że przez swoją Ofiarę może nas ocalić, byśmy byli razem z Nim na zawsze.

Na swoim liściu palmy wypisz psalmy i dni Wielkiego Tygodnia, w których możesz wielbić Boga razem z Jezusem, prosząc o pomoc Ducha Świętego, który zawsze modli się w nas, gdy Go prosimy. Dni tygodnia i przyporządkowane psalmy: Wielki Poniedziałek Ps 113, Wielki Wtorek Ps 114, Wielka Środa Ps 115, Wielki Czwartek Ps 116, Wielki Piątek Ps 117, Wielka Sobota Ps 118.